

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من ميباد
بدین بوم ویر زنده یک تن ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید غزل - ویرجینیا

سیزدهم جون 2013

الهام

باری اضطراب گنگ بر قلبم چیره شد و مهر سکوت روی لبم نقش گذاشت.
زمین را با تمامی وسعت و آسمان را با بلندی نهایتش از یاد بردم و گوشه
خلوتی را برگزیدم، همه را فراموش کردم و در حس موهوم و سراسیمه ای
غرق گشتم.

به خرمن طلائی یادهایی پناه بردم که دگر با لحظه های من چنان پیوندی داشت،
که چون پرنده ای با آشیانه اش.

آری! در شکوه انزوای قلبم غرق بودم، صدائی حریم خالی یقینم را پُر نمود که
میگفت: مرا چون سروده ها و ترانه هایت دوست بدار!!!

نیازی در اندیشه ام انبار شد و بالهای شکسته آرزویم شوق پرواز کرد تا به
پاسخ او بشتابم و از ماتم جدائی به شهر پرهیاهوی وصلت یک عشق بی فرجام،
راه جویم.

آه! راه صعب العبور و پر پیچ و تاب بود و من قربانی فاجعه دلگیر یک غرور.
با ملالت و درد در پناهگاه پرسکوتم محزونتر از پیش ترانه هایم را بال و پر
دادم و سوگوارانه سرودم و از لحظه های تنهائیم الهام گرفتم.

(ناهید "غزل" غنی زاده)